

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia 2011 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zakresu i szczegółowych zasad wyznaczania całkowitego wymogu kapitałowego, w tym wymogów kapitałowych, dla domów maklerskich oraz określenia maksymalnej wysokości kredytów, pożyczek i wyemitowanych dłużnych papierów wartościowych w stosunku do kapitałów²⁾

Na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr z 2010 r. Nr 211, poz. 1384) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 18 listopada 2009 r. w sprawie zakresu i szczegółowych zasad wyznaczania całkowitego wymogu kapitałowego, w tym wymogów kapitałowych, dla domów maklerskich oraz określenia maksymalnej wysokości kredytów, pożyczek i wyemitowanych dłużnych papierów wartościowych w stosunku do kapitałów (Dz.U. Nr 204, poz. 1571 oraz z 2010 r. Nr 163, poz. 1100) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 w ust. 1 dodaje się pkt 19 w brzmieniu:

„19) istotnym pogorszeniu sytuacji finansowej domu maklerskiego – rozumie się przez to wystąpienie straty brutto lub utrzymywanie kapitałów nadzorowanych na poziomie niższym niż całkowity wymóg kapitałowy i kapitał wewnętrzny.”;

2) w § 3 w ust. 6:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej — instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Komisji 2009/27/WE z dnia 7 kwietnia 2009 r. zmieniającej niektóre załączniki do dyrektywy 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do przepisów technicznych dotyczących zarządzania ryzykiem (Dz.Urz. UE L 94 z 8.4.2009, str. 97), dyrektywy Komisji 2009/83/WE z dnia 27 lipca 2009 r. zmieniającej niektóre załączniki do dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do przepisów technicznych dotyczących zarządzania ryzykiem (Dz.Urz. UE L 196 z 28.7.2009, str. 14) oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/111/WE z dnia 15 września 2009 r. zmieniającej dyrektywy 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2007/64/WE w odniesieniu do banków powiązanych z centralnymi instytucjami, niektórych pozycji funduszy własnych, dużych ekspozycji, uzgodnień w zakresie nadzoru oraz zarządzania w sytuacji kryzysowej (Dz. Urz. UE L 302 z 17.11.2009, str. 97).

- „1) suma kwot operacji zaliczonych do portfela handlowego domu maklerskiego nie przekroczyła równowartości w złotych 50.000.000 euro,”
- b) zdanie końcowe otrzymuje brzmienie:
- „- określa całkowity wymóg kapitałowy w sposób określony w ust. 2 pkt 1 lub 2, przy czym jeżeli wymóg kapitałowy, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, jest wyższy od iloczynu współczynnika przejścia, o którym mowa w § 24, oraz wymogu kapitałowego określonego zgodnie z ust. 3, do obliczeń, o których mowa w ust. 2, wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka operacyjnego zostaje zastąpiony tym niższym wymogiem.”;
- 3) w § 19 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) suma bilansowa podmiotu nie przekracza niższej z dwóch wielkości: 10.000.000 euro, lub 1% sumy bilansowej domu maklerskiego, o ile suma sum bilansowych dwóch lub więcej podmiotów, które byłyby wyłączone w tym przypadku, łącznie nie przewyższa tych wielkości;”;
- 4) w § 26 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. Wielkości wyrażone w euro przelicza się na złote według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski obowiązującego w dniu sprawozdawczym, w którym obliczana jest wysokość kapitałów nadzorowanych przez domy maklerskie.”;
- 5) w załączniku nr 2 w § 14 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) w przypadku kredytowego instrumentu pochodnego uruchamianego pierwszym niewykonaniem zobowiązania i kredytowego instrumentu pochodnego uruchamianego n-tym niewykonaniem zobowiązania zamiast określania pozycji na zasadzie symetrycznego przeciwieństwa w sposób wskazany w pkt 1 stosuje się następującą zasadę:
- a) w przypadku kredytowego instrumentu pochodnego uruchamianego pierwszym niewykonaniem zobowiązania dom maklerski może kompensować ryzyko szczególne dla podmiotu referencyjnego, dla którego stosuje wówczas najniższą stopę procentową określoną w § 37 załącznika nr 3 do rozporządzenia, w przypadku gdy otrzymał ochronę kredytową dla określonej liczby podmiotów referencyjnych stanowiących bazowy kredytowy instrument pochodny oraz gdy pierwsze niewykonanie zobowiązania dotyczącego tych aktywów uruchamia płatność i rozwiązuje umowę lub powoduje jej wygaśnięcie,
- b) w przypadku kredytowego instrumentu pochodnego uruchamianego n-tym niewykonaniem zobowiązania nabywca ochrony kredytowej może kompensować ryzyko szczególne dla n-1 zobowiązań podmiotów referencyjnych w przypadku gdy zabezpieczenie obejmuje niewykonanie zobowiązań od pierwszego zobowiązania do zobowiązania n-1 lub gdy niewykonanie zobowiązania n-1 miało już miejsce; dla podmiotów referencyjnych stosuje się wówczas odpowiednio stopę procentową określoną w lit. a.”;
- 6) w załączniku nr 5 w § 10:
- a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Do celów obliczania wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka kredytowego kontrahenta dom maklerski może, zamiast uznawać ryzyko kredytowe kontrahenta zgodnie z ust. 1, systematycznie włączać wszystkie kredytowe instrumenty pochodne objęte portfelem handlowym gdy stanowią one część wewnętrznego instrumentu zabezpieczającego lub gdy zostały nabyte jako zabezpieczenie przed ekspozycją na ryzyko kredytowe kontrahenta, a ochronę kredytową uznano jako efektywną zgodnie z załącznikiem nr 7 do rozporządzenia.”;

7) w załączniku nr 6:

a) w § 20:

– w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) kwota, w przypadku małego lub średniego przedsiębiorcy, całkowita kwota, którą dłużnik lub grupa powiązanych dłużników jest winna domowi maklerskiemu, podmiotowi dominującemu wobec domu maklerskiego oraz jednostkom i podmiotom zależnym od domu maklerskiego, łącznie z wszelkimi przeterminowanymi ekspozycjami, ale z wyłączeniem ekspozycji lub ekspozycji warunkowych z zabezpieczeniem na nieruchomościach mieszkalnych, nie może przekraczać - według zebranych przez dom maklerski z należytą starannością informacji - kwoty 1.000.000 euro obliczonej zgodnie z § 4 ust. 3 lub według kursu ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na dzień kończący rok obrotowy;”;

– w ust. 7 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„7. Ekspozycję uznaje się za przeterminowaną, jeżeli od terminu płatności upłynęło 90 dni, a przeterminowana kwota wynosi co najmniej;”;

b) w § 35 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) podmioty o których mowa w art. 9 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 z późn. zm.³⁾), z wyjątkiem centralnych organów administracji rządowej, organów kontroli państwowej i organów ochrony prawa, sądów, trybunałów, wojewodów i urzędów wojewódzkich, miasta stołecznego Warszawy oraz jednostek samorządu terytorialnego i ich związków;”;

c) § 48 otrzymuje brzmienie:

„§ 48. 1. Ekspozycjom domu maklerskiego wobec instytucji, których rezydualny termin rozliczenia jest dłuższy niż 3 miesiące, przypisuje się wagę ryzyka zgodnie z tabelą 7, w zależności od nadanej tym ekspozycjom oceny wiarygodności kredytowej.

Tabela 7

Stopień jakości kredytowej	1	2	3	4	5	6
Waga ryzyka	20%	50%	50%	100%	100%	150%

³⁾ Zmiany tekstu wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 28, poz. 146, Nr, 96, poz. 620, Nr 123, poz. 835, Nr 152, poz. 1020, Nr 238, poz. 1578 i Nr 257, poz. 1726.

2. Ekspozycjom domu maklerskiego wobec instytucji, które nie posiadają oceny wiarygodności kredytowej, a których pierwotny, efektywny termin rozliczenia jest dłuższy niż 3 miesiące, nadaje się wagę ryzyka 50%.”,

d) § 49 otrzymuje brzmienie

„§ 49. 1. Ekspozycjom domu maklerskiego wobec instytucji, których rezydualny termin rozliczenia jest nie dłuższy niż 3 miesiące przypisuje się wagę ryzyka zgodnie z tabelą 8 w zależności od nadanej tym ekspozycjom oceny wiarygodności kredytowej, z zastrzeżeniem § 50 – 52 oraz § 77.

Tabela 8

Stopień jakości kredytowej	1	2	3	4	5	6
Waga ryzyka	20%	20%	20%	50%	50%	150%

2. Z zastrzeżeniem ust. 3 ekspozycjom domu maklerskiego wobec instytucji, którym nie można przypisać oceny wiarygodności kredytowej, a których pierwotny, efektywny termin zapadalności jest nie dłuższy niż 3 miesiące, nadaje się wagę ryzyka 20 %.

3. Ekspozycje domu maklerskiego wobec instytucji, których rezydualny M jest nie dłuższy niż 3 miesiące, jeżeli istnieje zamiar ich odnawiania po upływie M tak, że ich M przekracza 3 miesiące, nie uznaje się za ekspozycje, których rezydualny M jest nie dłuższy niż 3 miesiące.”,

e) skreśla się § 50,

f) w § 51 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) pozostałym ekspozycjom, których rezydualny termin zapadalności jest nie dłuższy niż 3 miesiące, nieposiadającym oceny wiarygodności kredytowej, przypisuje się wagi ryzyka zgodnie z § 49.”,

g) w § 52 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wszystkim ekspozycjom wobec instytucji, których rezydualny M jest nie dłuższy niż 3 miesiące, nieposiadającym oceny wiarygodności kredytowej przypisuje się wagę ryzyka wynikającą z krótkoterminowej oceny wiarygodności kredytowej posiadanej przez ekspozycję określoną w pkt 1.”,

h) § 77 otrzymuje brzmienie:

„§ 77. Ekspozycjom domu maklerskiego wobec instytucji, do których stosuje się § 48 i 49, oraz wobec przedsiębiorców, które posiadają krótkoterminową ocenę wiarygodności kredytowej, przypisuje się wagę ryzyka zgodnie z tabelą 10.

Tabela 10

Stopień jakości kredytowej	1	2	3	4	5	6
Waga ryzyka	20%	50%	100%	150%	150%	150%

i) § 90 otrzymuje brzmienie:

„§ 90. Aktywom domu maklerskiego wynikającym z transakcji pozabilansowych oraz należnym odsetkom związanym z transakcjami pozabilansowymi przypisuje się wagę ryzyka 0%.”,

j) po § 96 dodaje się § 96a w brzmieniu:

„§96a. 1. W przypadku umów najmu wartość ekspozycji jest równa zdyskontowanym minimalnym ratom z tytułu umowy najmu, przy czym:

- 1) minimalne raty z tytułu umowy najmu oznaczają płatności przypadające za okres umowy najmu, które zobowiązany jest ponieść, lub do których może zostać zobowiązany korzystający, oraz wszelkie opcje zakupu takie jak opcje, odnośnie których istnieje uzasadniona pewność, że zostaną zrealizowane;
- 2) do kwoty minimalnych płatności z tytułu umowy najmu zaliczyć należy również wszelkie zagwarantowane wartości rezydualne spełniające warunki określone w § 26 załącznika nr 7 do rozporządzenia, dotyczące uznawania dostawców ochrony kredytowej, jak również wymogi minimalne dotyczące uznania innych rodzajów gwarancji przewidzianych w § 38 – 40 załącznika nr 7 do rozporządzenia.

2. Jeżeli ekspozycja stanowi wartość rezydualną umowy najmu, kwotę ekspozycji ważoną ryzykiem w danym roku należy wyznaczyć w następujący sposób:

$$\text{Kwota ekspozycji ważona ryzykiem} = 1/t \times 100 \% \times \text{wartość ekspozycji},$$

gdzie:

t - przyjmuje wartość 1 albo wartość najbliższą liczbie lat pozostających do wygaśnięcia umowy najmu, w zależności od tego, która z nich jest większa.”,

k) w § 105 w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

- 3) kwota, w przypadku małego lub średniego przedsiębiorcy, całkowita kwota, którą dłużnik lub grupa powiązanych dłużników jest winna domowi maklerskiemu, podmiotowi dominującemu wobec domu maklerskiego oraz jednostkom i podmiotom zależnym od domu maklerskiego, łącznie z wszelkimi przeterminowanymi ekspozycjami, ale z wyłączeniem ekspozycji lub ekspozycji warunkowych z otrzymanym zabezpieczeniem na nieruchomościach mieszkalnych, nie może przekraczać - według zebranych przez dom maklerski z należytą starannością informacji - kwoty 1.000.000 euro obliczonej zgodnie z § 26 ust. 3 lub według kursu ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na dzień kończący rok obrotowy;”,

l) w § 108 ust. 12 i 13 otrzymują brzmienie:

„12. Jeżeli ekspozycje z tytułu tytułów uczestnictwa w instytucjach wspólnego inwestowania spełniają kryteria określone w § 81 i 82, a dom maklerski posiada informacje o wszystkich lub części ekspozycji bazowych instytucji wspólnego inwestowania, do obliczeń kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem oraz kwoty EL stosuje się metody określone w niniejszym załączniku. Do ekspozycji bazowych instytucji zbiorowego inwestowania, o których dom maklerski nie posiada informacji lub nie może posiadać wystarczających informacji, stosuje się ust. 14, w szczególności gdy obliczenie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem oraz kwoty EL zgodnie z metodami określonymi w niniejszym załączniku byłoby nadmiernie uciążliwe.

13. Jeżeli dom maklerski nie spełnia warunków pozwalających na stosowanie wobec ekspozycji z tytułu tytułów uczestnictwa w instytucjach wspólnego inwestowania metod określonych w niniejszym załączniku, kwoty ekspozycji ważone ryzykiem oraz kwoty EL obliczane są zgodnie z następującymi metodami:

- 1) w przypadku ekspozycji należących do klasy ekspozycji wymienionej w § 105 ust. 1 pkt 5 - zgodnie z metodą określoną w § 137 – 141; jeżeli dom maklerski nie jest w stanie w tym celu dokonać rozróżnienia pomiędzy ekspozycjami z tytułu instrumentów finansowych o charakterze udziałowym niedopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym, ekspozycjami z tytułu instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym i innymi ekspozycjami z tytułu instrumentów finansowych o charakterze udziałowym (instrumenty kapitałowe), traktuje takie ekspozycje jak inne ekspozycje kapitałowe; w przypadku gdy ekspozycje uwzględniane łącznie z bezpośrednimi ekspozycjami domu maklerskiego w danej klasie ekspozycji nie są istotne w rozumieniu § 107 ust. 2, stosuje się § 107 ust. 1 w zakresie wskazanym w zgodzie, o której mowa w art. 105a ust. 1 pkt 1 ustawy;
- 2) w przypadku wszystkich innych ekspozycji bazowych stosuje się metodę standardową obliczania wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka kredytowego określoną w przepisach niniejszego załącznika, z zastrzeżeniem że:
 - a) wagę ryzyka ekspozycji, którym przypisuje się wagę ryzyka odpowiadającą ekspozycjom bez oceny wiarygodności kredytowej lub kwalifikującym się do stopnia jakości kredytowej, któremu odpowiada najwyższa waga ryzyka dla danej klasy ekspozycji, mnoży się przez współczynnik 2, jednak nie może być ona wyższa niż 1250%,
 - b) wagę ryzyka pozostałych ekspozycji mnoży się przez współczynnik 1,1 i nadaje się minimalną wartość 5%.”,

m) § 109 otrzymuje brzmienie:

„§ 109. 1. W innych przypadkach niż określone w § 108 ust. 14, dom maklerski może sam dokonywać obliczeń lub polegać na obliczeniach i sprawozdaniach innego podmiotu, średnich kwot ekspozycji ważonych ryzykiem w oparciu o ekspozycje bazowe instytucji wspólnego inwestowania, zgodnie z metodami określonymi w § 108 ust. 13, jednakże po upewnieniu się co do poprawności obliczeń i sprawozdań.

2. W przypadku ekspozycji należących do klasy wymienionej w § 105 ust. 1 pkt 5 dom maklerski stosuje metodę określoną w § 137 – 141. Jeżeli dom maklerski nie jest w stanie dokonać rozróżnienia pomiędzy ekspozycjami z tytułu instrumentów finansowych niedopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym, ekspozycjami z tytułu instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu na rynku giełdowym i innymi ekspozycjami z

tytułu instrumentów finansowych o charakterze udziałowym (instrumenty kapitałowe), traktuje takie ekspozycje jako inne ekspozycje kapitałowe.

3. W przypadku wszystkich innych ekspozycji bazowych dom maklerski stosuje metodę standardową obliczania wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka kredytowego, przy czym:

- 1) ekspozycjom przypisuje się odpowiednią klasę oraz nadaje się wagę ryzyka odpowiadającą następnemu, wyższemu w kolejności stopniowi jakości kredytowej w stosunku do stopnia, który zostałby przypisany danej ekspozycji,
- 2) ekspozycjom związanym z wyższymi stopniami jakości kredytowej, którym przypisano by wagę ryzyka równą 150%, przypisuje się wagę ryzyka równą 200%.”,

n) w § 130 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) maksymalna wysokość ekspozycji wobec jednej osoby fizycznej w subportfelu wynosi 100.000 euro obliczonej zgodnie z § 26 ust. 3 lub według kursu ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na dzień kończący rok obrotowy;”,

o) § 148 otrzymuje brzmienie:

„§ 148. Ważone ryzykiem kwoty na poziomie portfela ekspozycji kapitałowych nie są niższe od sumy minimalnych kwot ekspozycji ważonych ryzykiem, wymaganych w ramach metody opartej na PD/LGD, oraz odpowiadających im kwot oczekiwanych strat pomnożonych przez 12,5 i obliczonych na podstawie parametru PD, określonych w § 193 pkt 1, oraz odpowiednich wartości parametru LGD, określonych w § 194 i 195.”,

p) w § 151 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli ekspozycja stanowi wartość rezydualną umowy leasingu, kwotę ekspozycji ważoną ryzykiem w danym roku należy wyznaczyć w następujący sposób:

$$\text{Kwota ekspozycji ważona ryzykiem} = 1/t \times 100 \% \times \text{wartość ekspozycji},$$

gdzie:

t – przyjmuje wartość 1 albo wartość najbliższą liczbie lat pozostających do wygaśnięcia umowy leasingu, w zależności od tego, która z nich jest większa.”,

q) w § 181 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dla ekspozycji z tytułu całkowicie lub niemal całkowicie zabezpieczonych transakcji pozabilansowych oraz całkowicie lub niemal całkowicie zabezpieczonych transakcji z opcją uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego, objętych ramową umową o kompensowaniu zobowiązań, M jest równe średnioważonemu rzeczywistemu M ekspozycji, przy czym M wynosi co najmniej 10 dni. Dla transakcji z zobowiązaniem do odkupu lub transakcji pożyczki papierów wartościowych lub towarów, objętych ramową umową o kompensowaniu zobowiązań, M jest równe średnioważonemu rzeczywistemu terminowi rozliczenia ekspozycji, przy czym M wynosi co najmniej 5 dni. Do ważenia M używa się wartości nominalnych transakcji.”,

r) w § 182 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Z zastrzeżeniem § 181 ust. 2 - 6, M wynosi co najmniej 1 dzień dla:”,

s) w § 200 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„W przypadku umów leasingu wartość ekspozycji jest równa zdyskontowanym minimalnym ratom z tytułu umowy leasingu, przy czym:”;

t) § 312 otrzymuje brzmienie:

„Z zastrzeżeniem § 5 oraz § 2 – 8 załącznika nr 7 do rozporządzenia, kryteriów określonych w § 313 – 320 nie stosuje się do gwarancji udzielanych przez rządy, banki centralne, instytucje i przedsiębiorstwa, które spełniają wymogi określone w § 25 ust. 1 pkt 7 załącznika nr 7 do rozporządzenia, jeżeli na podstawie zgody, o której mowa w art. 105a ust. 1 pkt 1 ustawy, dom maklerski stosuje metodę standardową dla obliczania wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka kredytowego do ekspozycji wobec tych podmiotów.”;

8) w załączniku nr 7:

a) w § 16 w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) inwestycje domu maklerskiego ograniczone są do instrumentów uznanych zgodnie z ust. 1 – 4; jeżeli inwestycje domu maklerskiego nie są ograniczone do instrumentów uznanych zgodnie z ust. 1 – 4, tytuły uczestnictwa mogą stanowić uznane zabezpieczenie w przypadku gdy:

- a) kwota inwestycji została pomniejszona o wartość instrumentów, które nie zostały uznane zgodnie z ust. 1 – 4,
- b) instytucja wspólnego inwestowania zainwestowała w maksymalnie dozwolonym zakresie w instrumenty, które nie zostałyby uznane zgodnie z ust. 1 – 4,
- c) instrumenty nie uznane zgodnie z ust. 1 – 4 dodatkowo pomniejszają wartość uznanego zabezpieczenia, jeżeli ich wartość jest ujemna w wyniku zobowiązań lub zobowiązań warunkowych,”

b) w § 17 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) inwestycje domu maklerskiego ograniczają się do instrumentów uznawanych zgodnie z § 16 ust. 1 – 4 oraz instrumentów wymienionych w pkt 1; jeżeli inwestycje domu maklerskiego nie są ograniczone do instrumentów uznanych zgodnie z § 16 ust. 1 – 4 oraz instrumentów, o których mowa w lit. a, tytuły uczestnictwa mogą stanowić uznane zabezpieczenie w przypadku gdy:

- kwota inwestycji została pomniejszona o wartość instrumentów, które nie zostały uznane zgodnie z § 16 ust. 1 – 4 oraz instrumentów, o których mowa w lit. a,
- instytucja wspólnego inwestowania zainwestowała w maksymalnie dozwolonym zakresie w instrumenty, które nie zostałyby uznane zgodnie z § 16 ust. 1 – 4, oraz instrumentów, o których mowa w lit. a,
- instrumenty nie uznane na podstawie § 16 ust. 1 – 4 oraz instrumentów, o których mowa w lit. a, dodatkowo pomniejszają wartość uznanego zabezpieczenia, jeżeli ich wartość jest ujemna w wyniku zobowiązań lub zobowiązań warunkowych wynikających z praw własności,”

c) w § 33 w pkt 2 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e)w przypadku pożyczek przekraczających kwotę 3.000.000 euro lub 5% kapitałów nadzorowanych domu maklerskiego; wycena nieruchomości podlega aktualizacji przeprowadzanej przez niezależnego rzeczoznawcę majątkowego przynajmniej raz na trzy lata;”

d) w § 37:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) firma, z którą zawarto umowę ubezpieczenia osobowego, która jest krajowym zakładem ubezpieczeń lub zagranicznym zakładem ubezpieczeń w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 2010 Nr 11, poz. 66 z późn. zm.⁴⁾), może zostać uznana za dostawcę ochrony kredytowej nieruchomości zgodnie z § 25;

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wartość wykupu ubezpieczenia jest deklarowana przez firmę, z którą zawarto umowę ubezpieczenia osobowego, i nie podlega zmniejszeniu;”

– dodaje się pkt 8 i 9 w brzmieniu:

„8) wartość wykupu ubezpieczenia będzie wypłacana na wniosek domu maklerskiego bez zbędnej zwłoki;

9) nie można żądać wypłaty wartości wykupu ubezpieczenia bez zgody domu maklerskiego.”

e) w § 39 w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli ekspozycja jest zabezpieczona gwarancją, która jest regwarantowana przez rząd lub bank centralny, jednostkę samorządu terytorialnego, władze lokalne lub podmiot sektora publicznego, od których należności są traktowane jak ekspozycje wobec rządu centralnego państwa, którego prawu organy te podlegają, wielostronny bank rozwoju lub instytucji międzynarodowej, którym przypisuje się wagę ryzyka 0%, bądź też podmiot sektora publicznego, od którego należności są traktowane jak ekspozycje wobec instytucji, zgodnie z metodą standardową obliczania wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka kredytowego określoną w załączniku nr 6 do rozporządzenia, ekspozycja taka może być traktowana jako zabezpieczona gwarancją przez dany podmiot, gdy spełnione są następujące warunki:”

f) § 60 otrzymuje brzmienie:

„§ 60. Dom maklerski nie może stosować jednocześnie metody uproszczonego ujmowania zabezpieczeń finansowych i metody kompleksowego ujmowania zabezpieczeń finansowych, z wyjątkiem ich stosowania dla celów określonych § 102 lub § 107 ust. 1 załącznika nr 6 do rozporządzenia. W przypadku gdy dom maklerski stosuje jednocześnie obie te metody, obowiązany jest wykazać Komisji, że nie są one stosowane wyłącznie w celu osiągnięcia obniżonych minimalnych wymogów kapitałowych i nie prowadzi do wykorzystania różnicy pomiędzy wysokością wymogów kapitałowych wynikających z zastosowania dwóch odmiennych metod ujmowania zabezpieczeń finansowych (arbitraż regulacyjny).”

g) w § 62 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

⁴⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz U. z 2010 Nr 81, poz. 530, Nr 126, poz. 853 i Nr 127, poz. 858 oraz z 2011 r. Nr 75, poz. 398 i Nr 80, poz. 432.

„W przypadku gdy dom maklerski posiada bezpośrednią ekspozycję wobec instrumentu zabezpieczającego, częściom ekspozycji, które są zabezpieczone wartością rynkową uznanego zabezpieczenia, przypisuje się wagę ryzyka, która obowiązywałaby na potrzeby metody standardowej obliczania wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka kredytowego, a waga ryzyka instrumentu zabezpieczającego dla pozycji pozabilansowej wynosi 100%, przy czym:”

h) w § 82 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli stosunek wartości zabezpieczenia (C) do wartości ekspozycji (E) jest niższy niż wartość progowa C* (minimalny wymagany poziom zabezpieczenia ekspozycji), określona zgodnie z tabelą nr 5, wartość parametru LGD* jest równa wartości parametru LGD, ustalonej w załączniku nr 5 do rozporządzenia dla niezabezpieczonych ekspozycji wobec danego kontrahenta. W tym celu wartość ekspozycji pozycji określonych w § 205-206 załącznika nr 6 do rozporządzenia jest obliczana przy użyciu CCF w wysokości 100%; CCF w wysokości określonych w § 205 – 206 nie stosuje się.”,

i) § 86 otrzymuje brzmienie:

„§ 86. 1. Jeżeli spełnione są warunki określone w § 37, część ekspozycji zabezpieczona bieżącą wartością wykupu ochrony kredytowej, o której mowa w § 23, podlega jednemu z warunków:

- a) podlega wadze ryzyka określonej w § 86a, jeżeli do ekspozycji stosuje się przepisy załącznika nr 6 do rozporządzenia w zakresie metody standardowej, lub
- b) przypisuje się jej LGD równe 40%, jeżeli ekspozycja podlega przepisom załącznika nr 6 do rozporządzenia w zakresie metody wewnętrznych ratingów, ale dom maklerski nie stosuje własnych oszacowań dotyczących LGD.

2. W przypadku niedopasowania walutowego bieżąca wartość wykupu zostaje obniżona zgodnie z § 90, przy czym wartością ochrony kredytowej jest bieżąca wartość wykupu ubezpieczenia osobowego.”,

j) po § 86 dodaje się § 86a w brzmieniu:

„§ 86a. Do celów § 86 ust. 1 lit. a dokonuje się następującego przypisania wag ryzyka na podstawie wagi ryzyka przypisanej uprzywilejowanym niezabezpieczonym ekspozycjom wobec firmy, z którą zawarto umowę ubezpieczenia osobowego:

- a) 20%, jeżeli uprzywilejowanej niezabezpieczonej ekspozycji wobec firmy, z którą zawarto umowę ubezpieczenia osobowego przypisuje się wagę ryzyka 20%,
- b) 35%, jeżeli uprzywilejowanej niezabezpieczonej ekspozycji wobec firmy, z którą zawarto umowę ubezpieczenia osobowego przypisuje się wagę ryzyka 50%,
- c) 70%, jeżeli uprzywilejowanej niezabezpieczonej ekspozycji wobec firmy, z którą zawarto umowę ubezpieczenia osobowego przypisuje się wagę ryzyka 100%,
- d) 150%, jeżeli uprzywilejowanej niezabezpieczonej ekspozycji wobec firmy, z którą zawarto umowę ubezpieczenia osobowego przypisuje się wagę ryzyka 150%.”,

k) § 93 otrzymuje brzmienie:

„§ 93. Do celów rachunku kwot ekspozycji ważonych ryzykiem, zgodnie z § 7-19 załącznika nr 6 do rozporządzenia, wartość g stanowi wagę ryzyka przypisywaną ekspozycji w pełni objętej ochroną nieruchomością (G_A), przy czym:

- a) wartość ekspozycji jest określona zgodnie z załącznikiem nr 6 do rozporządzenia, przy czym waga ryzyka dla pozycji pozabilansowej wynosi 100% i nie stosuje się współczynnika konwersji kredytowej, o którym mowa w § 97 załącznika nr 6 do rozporządzenia,
- b) wartość g stanowi wagę ryzyka ekspozycji wobec dostawcy ochrony, określoną w obliczeniach wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka kredytowego metodą standardową, zgodnie z załącznikiem nr 6 do rozporządzenia,
- c) G_A oznacza wartość G^* , obliczoną zgodnie z § 90, skorygowaną dodatkowo o niedopasowanie M , zgodnie z § 97-100.”

l) § 94 otrzymuje brzmienie:

„§ 94. Jeżeli zabezpieczona kwota jest mniejsza niż wartość ekspozycji, a zabezpieczone i niezabezpieczone części są równe pod względem uprzywilejowania, a tym samym dom maklerski i dostawca zabezpieczenia mają ustalony, proporcjonalny udział w stratach, obniżenie wymogów kapitałowych określa się także proporcjonalnie. Do celów rachunku kwot ekspozycji ważonych ryzykiem, zgodnie z tytułem II załącznika nr 6 do rozporządzenia, kwoty ekspozycji ważone ryzykiem oblicza się według następującego wzoru:

$$(E - G_A) \times r + G_A \times g,$$

gdzie:

- E - oznacza wartość ekspozycji określoną zgodnie z załącznikiem nr 6 do rozporządzenia, przy czym waga ryzyka dla ekspozycji pozabilansowej wynosi 100% i nie stosuje się współczynnika konwersji kredytowej, o którym mowa w § 96,
- G_A - oznacza wartość G^* , obliczoną zgodnie z § 90, skorygowaną dodatkowo o niedopasowanie terminów zapadalności zgodnie z § 97-100,
- r - oznacza wagę ryzyka ekspozycji wobec dłużnika, określoną w obliczeniach wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka kredytowego metodą standardową, zgodnie z załącznikiem nr 6 do rozporządzenia,
- g - oznacza wagę ryzyka ekspozycji wobec dostawcy ochrony, określoną w obliczeniach wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka kredytowego metodą standardową, zgodnie z załącznikiem nr 6 do rozporządzenia.”

m) w § 96:

- ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 96. 1. W przypadku ochrony pełnej i ochrony częściowej, przy równości pod względem uprzywilejowania, ochronę kredytową uznaje się dla celów obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z zasadami określonymi w ust. 2-6.”

- dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Wartość ekspozycji określonych w § 205 – 206 załącznika nr 6 do rozporządzenia jest obliczana przy użyciu współczynnika konwersji wynoszącego 100 %.”;

9) w załączniku nr 8:

a) § 26 otrzymuje brzmienie:

„§ 26. W celu ustalenia wagi ryzyka pozycji sekurytyzacyjnej zgodnie z § 22-25 dom maklerski może zastosować ocenę wiarygodności kredytowej opracowaną przez uznaną ECAI w przypadku gdy:

- 1) jest ona zarejestrowana jako agencja ratingowa zgodnie z rozporządzeniem (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych (Dz.U.WE L 302 z 17 listopada 2009 r., str. 1) lub
- 2) może ona wykazać się umiejętnym działaniem w dziedzinie sekurytyzacji, potwierdzonym na rynku.”,

b) po § 31 dodaje się § 31a w brzmieniu:

§ 31a. 1. Dom maklerski inny niż jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca, może posiadać ekspozycje na ryzyko kredytowe pozycji sekurytyzacyjnej zaliczonej do portfela handlowego lub niehandlowego w przypadku gdy jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca zobowiązali się wobec domu maklerskiego, że będą utrzymywać na bieżąco istotny udział w pozycjach sekurytyzowanych, który nie będzie mniejszy niż 5%, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Udział w pozycjach sekurytyzowanych, o którym mowa w ust. 1, uważa się za utrzymany pod warunkiem:

- 1) utrzymania wartości nominalnej nie mniejszej niż 5% każdej transzy odsprzedanej lub przekazanej inwestorom,
- 2) w przypadku sekurytyzacji ekspozycji odnawialnych – utrzymania przez jednostkę inicjującą udziału wynoszącego co najmniej 5% wartości nominalnej sekurytyzowanych ekspozycji,
- 3) utrzymania losowo wybranych ekspozycji wynoszących nie mniej niż 5% wartości nominalnej sekurytyzowanych ekspozycji, jeżeli w przeciwnym wypadku ekspozycje takie stałyby się przedmiotem transakcji sekurytyzacyjnych, pod warunkiem że liczba potencjalnie sekurytyzowanych ekspozycji pierwotnie nie będzie mniejsza niż 100, lub
- 4) utrzymania transzy pierwszej straty oraz, w razie konieczności, innych transzy o takim samym lub wyższym profilu ryzyka niż transze przekazane lub sprzedane inwestorom i których termin rozliczenia nie jest wcześniejszy niż transzy przekazanych lub sprzedanych inwestorom tak, aby wartość utrzymania wynosiła ogółem nie mniej niż 5% wartości nominalnej sekurytyzowanych ekspozycji

- jeżeli jest obliczany w momencie nabycia, utrzymywany na bieżąco (utrzymywane pozycje, udział lub ekspozycje nie są zabezpieczane ani sprzedawane) i nie stosuje się wobec niego żadnych metod ograniczania ryzyka kredytowego ani pozycji krótkich, ani innych instrumentów zabezpieczających.

3. Wartość udziału w pozycjach sekurytyzowanych oblicza się na podstawie wartości referencyjnej pozycji pozabilansowych. Do pozycji sekurytyzowanych nie stosuje się wielokrotności wymogów, o których mowa w ust. 1.

4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku:

- 1) gdy sekurytyzowane ekspozycje stanowią zobowiązania lub zobowiązania warunkowe od następujących podmiotów, które w pełni, bezwarunkowo i nieodwołalnie gwarantują wykonanie swoich zobowiązań lub zobowiązań warunkowych:
 - a) rządów centralnych lub banków centralnych,
 - b) jednostek samorządu terytorialnego, władz lokalnych lub pozarządowych podmiotów sektora publicznego w państwach członkowskich,
 - c) instytucji, którym przypisuje się wagę ryzyka 50% lub niższą, zgodnie z § 7 – 19 załącznika nr 6 do rozporządzenia,
 - d) wielostronnych banków rozwoju.
- 2) transakcji opartych na jasnym, przejrzystym i dostępnym indeksie, w którym stosowne podmioty referencyjne są takie same jak podmioty tworzące indeks podmiotów będący w szerokim obrocie lub są innymi zbywalnymi papierami wartościowymi różnymi od pozycji sekurytyzacyjnych;
- 3) pożyczek konsorcjalnych, wierzytelności nabytych lub transakcji zamiany ryzyka kredytowego (*credit default swap*), jeśli instrumenty te nie są używane do celów sekurytyzacji, o których mowa w ust. 1.

5. Jeżeli firma inwestycyjna dominująca w państwie członkowskim lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa lub jeden z jego podmiotów zależnych, jako jednostka inicjująca lub jednostka sponsorująca, sekurytyzuje ekspozycje z kilku banków, firm inwestycyjnych lub innych instytucji finansowych objętych zakresem nadzoru skonsolidowanego wymóg, o którym mowa w ust. 1, może zostać spełniony na podstawie skonsolidowanej sytuacji finansowej powiązanej unijnej dominującej firmy inwestycyjnej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej w przypadku gdy banki, firmy inwestycyjne lub inne instytucje finansowe, które utworzyły sekurytyzowane ekspozycje, zobowiązały się do przestrzegania wymogów określonych w ust. 7 – 9 oraz do terminowego dostarczania jednostce inicjującej lub jednostce sponsorującej i unijnej dominującej firmie inwestycyjnej lub unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej informacji potrzebnych do spełnienia wymogów, o których mowa w ust. 10 – 12.

6. Dom maklerski, na żądanie Komisji, wykaże, że dla każdej ze swoich pozycji sekurytyzacyjnych posiada przejrzyste i zrozumiałe zasady polityki i procedury, które są wdrożone, odpowiednie do posiadanego portfela handlowego i niehandlowego oraz współmierne do profilu ryzyka swoich inwestycji w pozycje sekurytyzowane w celu analizowania i rejestrowania:

- 1) informacji ujawnionych zgodnie z ust. 1 przez jednostki inicjujące lub jednostki sponsorujące w celu określenia udziału w pozycjach sekurytyzowanych, który utrzymują na bieżąco w sekurytyzacji;
- 2) charakterystyki ryzyka danej pozycji sekurytyzacyjnej;
- 3) charakterystyki ryzyka ekspozycji stanowiących bazę pozycji sekurytyzacyjnej;
- 4) reputacji i dotychczas poniesionych strat przez jednostki inicjujące lub jednostki sponsorujące w związku z wcześniejszymi sekurytyzacjami w odpowiednich klasach ekspozycji stanowiących bazę pozycji sekurytyzacyjnej;
- 5) oświadczeń złożonych przez jednostki inicjujące lub sponsorujące lub przez ich przedstawicieli lub doradców i ujawnionych przez nich informacji o dochowaniu przez nie należytej staranności w odniesieniu do ekspozycji sekurytyzowanych oraz – w odpowiednich przypadkach – oświadczeń w zakresie jakości zabezpieczenia ekspozycji sekurytyzowanych;
- 6) w odpowiednich przypadkach – metodologii i koncepcji, na których opiera się wycena zabezpieczenia wspierającego ekspozycje sekurytyzowane, oraz zasad

- polityki przyjętych przez jednostkę inicjującą lub jednostkę sponsorującą w celu zapewnienia niezależności rzeczoznawcy;
- 7) wszystkich cech strukturalnych sekurytyzacji, które mogą mieć istotny wpływ na wyniki pozycji sekurytyzacyjnych domu maklerskiego.
7. Dom maklerski regularnie przeprowadza własne testy warunków skrajnych stosownie do swoich pozycji sekurytyzacyjnych. W tym celu dom maklerski może opierać się na modelach finansowych opracowanych przez ECAI pod warunkiem, że dom maklerski będzie mógł, na żądanie Komisji, wykazać, że przed dokonaniem inwestycji potwierdził z należytą starannością istotne założenia modelu i jego strukturę oraz że metodologia, założenia i wyniki są przejrzyste i zrozumiałe.
8. Dom maklerski niebędący jednostką inicjującą, jednostką sponsorującą lub pierwotnym kredytodawcą, ustanawia formalne procedury stosowne do jego portfela handlowego i niehandlowego oraz współmierne do profilu ryzyka ich inwestycji w pozycje sekurytyzacyjne w celu bieżącego i terminowego monitorowania informacji o wynikach ekspozycji stanowiących bazę ich pozycji sekurytyzacyjnych. W odpowiednich przypadkach procedury te obejmują typ ekspozycji, udział procentowy pożyczek przeterminowanych powyżej 30, 60 i 90 dni, częstość niewykonania zobowiązań, częstość przedpłat, pożyczki postawione w stan natychmiastowej wymagalności, rodzaj zabezpieczenia i w czym jest ono posiadaniu oraz rozkład czasowy ocen scoringowych zdolności kredytowej lub innych miar wiarygodności kredytowej odnoszących się do wszystkich ekspozycji bazowych, dywersyfikację sektorową i geograficzną, rozkład częstości współczynnika pokrycia należności zabezpieczeniem, w przedziałach ułatwiających odpowiednią analizę wrażliwości.
9. W przypadku gdy ekspozycje bazowe są pozycjami sekurytyzacyjnymi, dom maklerski powinien posiadać informacje o bazowych transzach sekurytyzacji, w szczególności o nazwie emitenta, ocenie jego jakości kredytowej, cechach i wynikach finansowych uzyskiwanych na puli stanowiącej bazę tych transzy sekurytyzacji.
10. Dom maklerski, na żądanie Komisji, wykaże, że cechy transakcji sekurytyzacyjnych, które mogą mieć istotny wpływ na wyniki finansowe tych ekspozycji wobec transakcji, takich jak umowy w systemie kaskadowym, mechanizmy wyzwalające efekt domina, wsparcie jakości kredytowej, wsparcie płynności, mechanizmy poprawy oceny zdolności kredytowej oraz odnoszące się do konkretnej transakcji definicje niewykonania zobowiązania, są przejrzyste i zrozumiałe.
11. W przypadku niespełnienia w istotnym zakresie wymogów określonych w ust. 5 – 9 i 12 – 14 z przyczyn leżących po stronie domu maklerskiego, Komisja nakłada proporcjonalną dodatkową wagę ryzyka w wysokości nie mniejszej niż 250% wagi ryzyka i nie większej niż 1250% wagi ryzyka, która miałaby zastosowanie do pozycji sekurytyzacyjnych oraz progresywnie podwyższa wagę ryzyka w przypadku każdego kolejnego naruszenia. Komisja z urzędu uwzględnia wyłączenia, o których mowa w ust. 3, poprzez zmniejszenie wagi ryzyka w odniesieniu do danej sekurytyzacji.
12. Dom maklerski będący jednostką sponsorującą i inicjującą stosuje w stosunku do ekspozycji, które mają zostać poddane sekurytyzacji, równie staranne, przejrzyste i spójne kryteria przyznawania pożyczki, jakie stosuje do ekspozycji, które utrzymuje w swoich portfelach, a także stosuje te same procedury zatwierdzania oraz, w odpowiednich przypadkach, zmiany, odnawiania i refinansowania pożyczek.
13. Dom maklerski stosuje standardy badania udziałów lub zakupów papierów wartościowych z emisji sekurytyzacyjnych nabytych od osób trzecich w odniesieniu do udziałów lub zakupów utrzymywanych w portfelu handlowym, jak i utrzymywanych w portfelu niehandlowym.

14. W przypadku niespełnienia wymogów określonych w ust. 8 i 9 dom maklerski będący jednostką inicjującą nie stosuje § 32 i 33 i nie może wyłączyć ekspozycji sekurytyzowanych z obliczeń wymogów kapitałowych.

15. Dom maklerski będący jednostką sponsorującą i inicjującą ujawnia inwestorom informacje o poziomie ich zobowiązań na mocy ust. 1 w celu utrzymania udziału w pozycjach sekurytyzowanych. Dom maklerski będący jednostką sponsorującą i inicjującą zapewnia, aby potencjalni inwestorzy mieli w każdej chwili dostęp do istotnych danych, które określone są w dniu sekurytyzacji lub, z uwagi na charakter sekurytyzacji, niezwłocznie po tym dniu, o jakości kredytowej i wynikach poszczególnych ekspozycji bazowych, przepływów pieniężnych oraz zabezpieczeń wspierających ekspozycję sekurytyzacyjną, jak również informacji koniecznych do przeprowadzenia testów warunków skrajnych w zakresie przepływów pieniężnych i wartości zabezpieczeń wspierających ekspozycje bazowe.

16. Komisja może podjąć decyzję o tymczasowym zawieszeniu wymogów, o których mowa w ust. 1 i 2, w okresach ogólnorynkowych napięć związanych z ryzykiem utraty płynności.”,

c) w § 32:

– zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„W przypadku sekurytyzacji tradycyjnej dom maklerski inicjujący może wyłączyć ekspozycje sekurytyzowane z obliczeń kwot ważonych ryzykiem oraz kwot oczekiwanych strat, jeżeli spełniony jest jeden z poniższych warunków:”,

– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) istotna część ryzyka kredytowego związana z ekspozycjami sekurytyzowanymi została przeniesiona na osobę trzecią;

2) dom maklerski inicjujący stosuje wagę ryzyka równą 1250 % wobec wszystkich pozycji sekurytyzacyjnych, które posiada w ramach tej sekurytyzacji lub pomniejsza o te pozycje sekurytyzacyjne kapitały podstawowe, zgodnie z § 2 ust. 5 załącznika nr 12 do rozporządzenia;”,

d) po § 32 dodaje się § 32a w brzmieniu:

„§ 32a. 1. Jeżeli Komisja nie zdecyduje, że możliwe ograniczenie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem, które mógłby uzyskać dom maklerski w wyniku sekurytyzacji, nie jest uzasadnione proporcjonalnym przeniesieniem ryzyka kredytowego na osobę trzecią, przyjmuje się, że istotne ryzyko kredytowe zostało przetransferowane, gdy:

1) kwoty ekspozycji ważone ryzykiem pozycji sekurytyzacyjnych typu *mezzanine* posiadanych przez dom maklerski inicjujący w ramach tej sekurytyzacji nie przekraczają 50 % kwot ekspozycji ważonych ryzykiem wszystkich pozycji sekurytyzacyjnych typu *mezzanine* istniejących w ramach tej sekurytyzacji;

2) nie występują żadne pozycje sekurytyzacyjne typu *mezzanine* w ramach danej sekurytyzacji i inicjator może udowodnić, że wartość ekspozycji pozycji sekurytyzacyjnych pomniejszających kapitały podstawowe lub waga ryzyka wynosząca 1250 % znacznie przekracza racjonalne szacunki dotyczące oczekiwanych strat na ekspozycjach sekurytyzowanych, a dom maklerski inicjujący nie posiada więcej niż 20 % wartości ekspozycji pozycji sekurytyzacyjnych pomniejszających kapitały podstawowe lub wagi ryzyka wynoszącej 1250%.

2. Pozycje sekurytyzacyjne typu *mezzanine*, o których mowa w ust. 1, oznaczają pozycje sekurytyzacyjne, którym przypisuje się wagę ryzyka niższą niż 1250% i które

są w mniejszym stopniu uprzywilejowane niż najbardziej uprzywilejowane pozycje w ramach tej sekurytyzacji i mniej uprzywilejowane niż jakakolwiek pozycja sekurytyzacyjna w ramach tej sekurytyzacji. Pozycjom tym przypisuje się:

- 1) stopień jakości kredytowej wynoszący 1 – w przypadku pozycji sekurytyzacyjnych, do których stosuje się § 51 – 83, lub
- 2) stopień jakości kredytowej wynoszący 1 lub 2 – w przypadku pozycji sekurytyzacyjnych, do których stosuje się § 84 – 123.

3. Z zastrzeżeniem ust. 2 istotne ryzyko kredytowe może również zostać uznane za przeniesione, jeżeli Komisja stwierdzi, że dom maklerski stosuje zasady i metodologie zapewniające, że potencjalne obniżenie wymogów kapitałowych spełnianych przez inicjatora w wyniku sekurytyzacji jest uzasadnione proporcjonalnym przeniesieniem ryzyka kredytowego na osoby trzecie. W tym celu dom maklerski inicjujący obowiązany jest wykazać, że takie przeniesienie ryzyka kredytowego na osoby trzecie zostało uznane w ramach wewnętrznego procesu zarządzania ryzykiem domu maklerskiego i jego wewnętrznej alokacji kapitału.”,

e) w § 33:

– zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„W przypadku sekurytyzacji syntetycznej dom maklerski inicjujący może obliczać kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem oraz odpowiednio kwoty oczekiwanych strat dla ekspozycji objętych sekurytyzacją zgodnie z § 34 i 35, jeżeli spełniony jest jeden z poniższych warunków:” ,

– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) istotna część ryzyka kredytowego została przeniesiona osobie trzeciej poprzez rzeczyswistą lub nierzeczyswistą ochronę kredytową;

2) dom maklerski inicjujący stosuje wagę ryzyka równą 1250% wobec wszystkich pozycji sekurytyzacyjnych, które posiada w ramach tej sekurytyzacji, lub pomniejsza o te pozycje sekurytyzacyjne kapitały podstawowe zgodnie z § 2 ust. 5 załącznika nr 12 do rozporządzenia;”,

f) po § 33 dodaje się § 33a w brzmieniu:

„§ 33a. W przypadku sekurytyzacji syntetycznej § 32a stosuje się odpowiednio.”,

g) w § 61 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„§ 61. Do określenia wartości ekspozycji wynikającej z instrumentu wsparcia płynności dom maklerski może zastosować współczynnik konwersji kredytowej równy 50 % w odniesieniu do wartości nominalnej instrumentu wsparcia płynności, jeżeli:”,

h) skreśla się § 63,

i) § 87 otrzymuje brzmienie:

„§87. Dom maklerski, niebędący domem maklerskim inicjującym lub instytucją sponsorującą, może stosować metodę formuły nadzorczej jedynie za zgodą o której mowa w art. 105 ust. 1 pkt 8 ustawy.”

j) w § 90 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„§ 90. Dom maklerski, za zgodą, o której mowa w art. 105 ust. 1 pkt 9 ustawy, może przyznać pozycji nieposiadającej oceny wiarygodności kredytowej opracowanej przez uznaną ECAI w programie emisji komercyjnych papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami (program ABCP), ocenę wynikową określoną w § 92, jeśli zostaną spełnione następujące warunki:”

k) skreśla się § 96,

l) skreśla się § 104;

10) w załączniku nr 9:

a) w § 4:

– dotychczasową treść oznacza się ust. 1,

– dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Do celów obliczania wymogu kapitałowego w odniesieniu do ryzyka kredytowego kontrahenta, dom maklerski może podjąć decyzję o uwzględnianiu wszystkich kredytowych instrumentów pochodnych nieuwzględnionych w portfelu handlowym i nabytych jako zabezpieczenie w związku z ekspozycją zaliczaną do portfela niehandlowego lub ryzykiem kredytowym kontrahenta, gdy zabezpieczenie jest uznane zgodnie z załącznikiem nr 7 do rozporządzenia.”,

b) § 27 otrzymuje brzmienie:

„§ 27. Na każdego emitenta papieru dłużnego, stanowiącego instrument bazowy transakcji zamiany ryzyka kredytowego (*credit default swap*), przypada jeden pakiet zabezpieczający. Zamiany ryzyka kredytowego w przypadku n-tego niewykonania zobowiązania są traktowane następująco:

- 1) wielkość pozycji ryzyka referencyjnego instrumentu dłużnego w koszyku będącym podstawą zamiany ryzyka kredytowego uruchamianej n-tym niewykonaniem zobowiązania jest równa rzeczywistej wartości nominalnej referencyjnego instrumentu dłużnego pomnożonej przez zmodyfikowany średni okres zwrotu (MD) instrumentu pochodnego uruchamianego n-tym niewykonaniem zobowiązania w odniesieniu do zmiany spreadu kredytowego referencyjnego instrumentu dłużnego;
- 2) na każdy referencyjny instrument dłużny w koszyku będący podstawą zamiany ryzyka kredytowego uruchamianej n-tym niewykonaniem zobowiązania przypada jeden pakiet zabezpieczający; pozycje ryzyka z tytułu różnych zamian ryzyka kredytowego uruchamianych n-tym niewykonaniem zobowiązania nie są uwzględniane w tym samym pakiecie zabezpieczającym;
- 3) wielokrotność ryzyka kredytowego kontrahenta, która ma zastosowanie do każdego pakietu zabezpieczającego stworzonego na potrzeby jednego z referencyjnych instrumentów dłużnych będącego instrumentem pochodnym uruchamianym n-tym niewykonaniem zobowiązania, wynosi 0,3% w odniesieniu do bazowych instrumentów dłużnych, które posiadają ocenę wiarygodności kredytowej uznanej ECAI odpowiadający stopniowi jakości kredytowej od pierwszego do trzeciego i 0,6% w odniesieniu do innych instrumentów dłużnych.”,

c) w § 38 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Na potrzeby metody modelu wewnętrznego wszystkie pakiety kompensowania (*netting set*) z pojedynczym kontrahentem mogą być traktowane jako pojedynczy pakiet kompensowania, jeżeli symulowane modelem ujemne wartości rynkowe pojedynczego pakietu kompensowania ustala się jako zero przy szacowaniu wartości oczekiwanej ekspozycji (EE).”;

11) w załączniku nr 10:

a) w § 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przez podmiot rozumie się każdy z podmiotów, o których mowa w art. 98a ust. 1 pkt 22 ustawy, przy czym w celu określenia istnienia tych podmiotów w odniesieniu do ekspozycji z tytułu uczestnictwa w instytucjach zbiorowego inwestowania, pozycji sekurytyzacyjnych oraz w innych pozycji w przypadku gdy istnieje ekspozycja wobec aktywów referencyjnych, dom maklerski ocenia program albo jego ekspozycje bazowe lub oba te elementy; w tym celu dom maklerski ocenia istotę gospodarczą i ryzyko nieodłącznie związane ze strukturą transakcji;”;

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) przez zaangażowanie rozumie się sumę wierzytelności domu maklerskiego, udzielonych przez dom maklerski zobowiązań pozabilansowych oraz posiadanych przez dom maklerski bezpośrednio lub pośrednio akcji lub udziałów w innym podmiocie, wniesionych dopłat w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością lub też wkładów albo sum komandytowych – w zależności od tego, która z tych kwot jest większa – w spółce komandytowej lub komandytowo-akcyjnej, obciążonych ryzykiem podmiotów, o których mowa w art. 98a ust. 2 pkt 22 ustawy, z wyłączeniem:

- a) wierzytelności powstałych w wyniku nierozliczonych w terminie dwóch dni roboczych od zamknięcia dnia transakcji kupna lub sprzedaży walut oraz powstałych w wyniku transakcji kupna lub sprzedaży papierów wartościowych w terminie 5 dni roboczych po dokonaniu płatności lub dokonaniu dostawy papierów wartościowych,
- b) w przypadku świadczenia klientom usług transferu środków pieniężnych, łącznie z realizacją lub usługami w zakresie realizacji zleceń dokonania płatności, rozrachunku i rozliczeń we wszystkich walutach, bankowości korespondencyjnej lub przechowywania instrumentów finansowych:
 - opóźnionych wpływów z tytułu finansowania i innych ekspozycji wynikających z działalności klienta, które trwają nie dłużej niż do następnego dnia roboczego,
 - ekspozycji powstałych w tym samym dniu co świadczona usługa.”;

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. 1. Suma zaangażowania domu maklerskiego obciążonego ryzykiem danego podmiotu nie może przekroczyć limitu koncentracji zaangażowania, który wynosi:

- 1) 25% poziomu nadzorowanych kapitałów domu maklerskiego – dla zaangażowania domu maklerskiego wobec podmiotu lub podmiotów powiązanych kapitałowo lub organizacyjnie, po uwzględnieniu technik ograniczania ryzyka kredytowego;
- 2) 25% poziomu nadzorowanych kapitałów domu maklerskiego albo kwoty 150.000.000 euro w zależności od tego, która z tych wartości jest wyższa – dla zaangażowania domu maklerskiego wobec podmiotu, gdzie suma zaangażowań, po uwzględnieniu technik ograniczania ryzyka kredytowego wobec wszystkich

powiązanych podmiotów należących do tej grupy, z wyłączeniem instytucji, o których mowa w art. 98a ust. 2 pkt 13 ustawy, nie może przekroczyć 25% poziomu nadzorowanych kapitałów domu maklerskiego.

2. W przypadku gdy kwota 150.000.000 euro przewyższa 25% wartości nadzorowanych kapitałów domu maklerskiego, wartość zaangażowania po uwzględnieniu technik ograniczania ryzyka kredytowego nie może przekroczyć limitu określonego przez dom maklerski w zakresie limitu koncentracji zaangażowania i limitu dużych zaangażowań w odniesieniu do nadzorowanych kapitałów domu maklerskiego.

3. Zarząd domu maklerskiego co najmniej raz w roku określa wysokość limitu, o którym mowa w ust. 2, i informuje Komisję o jego wysokości. Limit ten nie może przekroczyć 100% wartości nadzorowanych kapitałów domu maklerskiego.

4. Zarząd domu maklerskiego niezwłocznie zgłasza Komisji każdorazowe osiągnięcie lub przekroczenie limitu określonego w ust. 1 – 3. Komisja może wyznaczyć termin na dostosowanie działalności domu maklerskiego do tego limitu. W przypadku gdy zastosowanie ma kwota 150.000.000 euro, Komisja może zezwolić na przekroczenie limitu, o którym mowa w ust. 3, powyżej 100% kapitałów nadzorowanych domu maklerskiego.”,

c) w § 8 zdanie wstępne przyjmuje brzmienie:

„§ 8. Łączny wymóg kapitałowy z tytułu przekroczenia limitu koncentracji zaangażowania i limitu dużych zaangażowań oblicza się:”,

d) w § 11:

– po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a)pozycji aktywów stanowiących należności od jednostek samorządu terytorialnego lub władz lokalnych państw członkowskich, którym – jeżeli byłyby niezabezpieczone – przypisuje się wagę ryzyka równą 0% zgodnie z metodą standardową obliczania wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka kredytowego, o której mowa w załączniku nr 6 do rozporządzenia;”,

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) ekspozycje wobec banku stanowiące wpłacone przez klientów domu maklerskiego środki pieniężne na rachunki bankowe prowadzone dla domu maklerskiego przez ten bank,”

– uchyla się pkt 7, 9 i 10;

12) w załączniku nr 11:

a) w § 12 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Łączny wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka operacyjnego obliczony według metody standardowej stanowi średnią z trzech ostatnich lat podsumowań wymogów kapitałowych dla linii biznesowych wymienionych w domu maklerskim, wyznaczonych zgodnie z § 10.”,

b) w § 18 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dom maklerski przyporządkowuje wewnętrzne dane historyczne dotyczące strat wynikłych z ryzyka operacyjnego do linii biznesowych określonych w tabeli 2 oraz do rodzajów zdarzeń określonych w tabeli 3, w oparciu o obiektywne, udokumentowane kryteria; ze względu na wyjątkowe okoliczności straty mające wpływ na działalność

domu maklerskiego mogą zostać przydzielone do dodatkowej linii biznesowej określonej jako „pozycje korporacyjne”;

c) § 24 otrzymuje brzmienie:

„§ 24. Zmniejszenie wymogu kapitałowego z tytułu uznania ubezpieczenia i innych mechanizmów transferu ryzyka nie może przekroczyć 20 % wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka operacyjnego przed uwzględnieniem technik redukcji ryzyka.”;

13) w załączniku nr 12:

a) w § 1 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Dom maklerski, którego skala prowadzonej działalności jest znacząca, w przypadku uzyskania zgody Komisji, o której mowa w art. 105 ust. 1 pkt 11 ustawy, może uwzględnić kapitały uzupełniające III kategorii w poziomie kapitałów nadzorowanych tylko wtedy, gdy suma składników kapitałów uzupełniających III kategorii jest dodatnia, w kwocie nieprzewyższającej sumy wymogów kapitałowych, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 1-2 i 5 rozporządzenia, do wysokości sumy wymogów kapitałowych określonych w § 9 ust. 5 pkt 1 lit. a załącznika nr 10 do rozporządzenia. W przypadku gdy suma ta jest wartością niedodatnią kapitały uzupełniające III kategorii uwzględniane w kapitałach nadzorowanych wynoszą zero.”;

b) w § 9 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„Z zastrzeżeniem § 1 ust. 5 niniejszego załącznika, pozycje o których mowa w art. 105 ust 1 pkt 11.....ustawy, obejmują wyłącznie pozycje określone w ust. 1 z zastrzeżeniem ust. 2”

c) w § 2:

- w ust. 1:

- w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) kapitał (fundusz) zapasowy, w tym nadwyżka powstała w wyniku objęcia udziałów lub akcji powyżej ich wartości nominalnej (agio emisyjne),”;

- w pkt 2 dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) instrumenty finansowe wyemitowane przez ten dom maklerski, inne niż akcje lub udziały, o nieoznaczonym terminie wykupu lub z pierwotnym M wynoszącym co najmniej 30 lat, które spełniają warunki określone w ust. 7, a w przypadku uzyskania przez dom maklerski zgody, o której mowa w art. 105 ust. 1 pkt 2a ustawy – z zastrzeżeniem ust. 10 w przypadku.”;

- ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Domy maklerskie, z zastrzeżeniem ust. 4-6, niezależnie od skali prowadzonej działalności, dokonują także innych pomniejszych poziomów kapitałów podstawowych o wartość:

- 1) posiadanych akcji (udziałów) instytucji lub akcji zakładów ubezpieczeń, wycenionych według cen nabycia;
- 2) udzielonych podmiotom, o których mowa w pkt 1, pożyczek podporządkowanych, które zaliczane są do ich kapitałów (funduszy) własnych;

- 3) innych zaangażowań w składniki zaliczane do kapitałów (funduszy) własnych podmiotów, o których mowa w pkt 1, w tym dopłat na rzecz spółki z ograniczoną odpowiedzialnością według wartości bilansowej,
– jeśli ich wartość spełnia warunki określone w § 8 ust. 1.”,

– dodaje się ust. 7 – 12 w brzmieniu:

„7. W celu zaliczenia instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c, do kapitałów zasadniczych dom maklerski jest zobowiązany:

- 1) spełniać warunki, o których mowa w § 4 ust. 4, przy czym zamiast zgody, o której mowa w art. 105 ust. 1 pkt 1 ustawy, dom maklerski powinien uprzednio uzyskać zgodę, o której mowa w art. 105 ust. 1 pkt 2b ustawy;
- 2) w przypadku gdy dom maklerski jest emitentem – posiadać prawo do wstrzymania wypłaty lub niewypłacania odsetek lub udziału w zysku;
- 3) posiadać instrumenty finansowe, które:
 - a) zostały w pełni opłacone lub
 - b) nie mają oznaczonego terminu wykupu lub termin ich pierwotnej zapadalności wynosi co najmniej 30 lat,
 - c) nie mogą być umarżane przed upływem pięciu lat od daty ich wyemitowania
- 4) w przypadku gdy dom maklerski będący emitentem jest uprawniony do skorzystania z jednej lub więcej opcji kupna – nie skorzystać z tej możliwości przed upływem 5 lat od daty emisji instrumentu finansowego;
- 5) w przypadku gdy dom maklerski będący emitentem jest uprawniony umorzyć instrumenty finansowe, w szczególności gdy instrumenty finansowe zawierają opcję kupna wraz z postanowieniami dotyczącymi wzrostu oprocentowania – nie skorzystać z tej możliwości przed upływem 10 lat od daty emisji;
- 6) w przypadku gdy dom maklerski będący emitentem instrumentów finansowych o ustalonym pierwotnym terminie zapadalności – nie skorzystać z możliwości umorzenia instrumentu finansowego przed terminem zapadalności.

8. Dom maklerski wstrzymuje wypłatę odsetek lub udziału w zysku z instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c, w przypadku gdy nie spełnia on całkowitego wymogu kapitałowego i jeżeli przewidują to warunki emisji.

9. Komisja może w drodze decyzji, o której mowa w art. 105 ust. 1e ustawy, nałożyć na dom maklerski obowiązek niewypłacania odsetek lub udziału w zysku z instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c, jeżeli przewidują to warunki emisji.

10. Instrumenty finansowe, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c, można zaliczyć do kapitałów podstawowych domu maklerskiego do wysokości nie przekraczającej 50% wartości składników, o których mowa w ust. 1, pomniejszonej o wartość pozycji, o których mowa w ust. 2. Jeżeli nastąpiło istotne pogorszenie sytuacji finansowej domu maklerskiego limit ten dotyczy wyłącznie instrumentów finansowych, o których mowa w art. 1 pkt 2 lit. c, które zostały zamienione na akcje albo udziały przed terminem zgodnie z warunkami emisji; w takim przypadku:

- 1) wartość wszystkich innych instrumentów finansowych łącznie nie może przekraczać maksymalnej wysokości 35%;
- 2) wartość instrumentów terminowych i instrumentów finansowych w stosunku do których obowiązują postanowienia zwiększające skłonność domu maklerskiego do umarżania instrumentów nie może przekraczać maksymalnej wysokości 15%.

11. Nadwyżka instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c, ponad limit, o którym mowa w ust. 10, stanowi kapitał uzupełniający II kategorii wykazywany razem z pozycjami, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 2.

12. Jeżeli środki uzyskane ze sprzedaży wyemitowanych instrumentów finansowych przewyższają wartość nominalną akcji lub udziałów, na jakie zostaną one zamienione,

nadwyżkę taką należy zaliczyć na kapitał zapasowy, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b.”,

d) w § 4 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Wartość wszystkich pozycji, o których mowa w ust. 1, nie może przekraczać 100% wielkości kapitałów podstawowych domu maklerskiego ustalonych na potrzeby obliczenia poziomu nadzorowanych kapitałów, pomniejszonych o pozycje określone w § 2 ust. 2.”.

§ 2. Do sekurytyzacji, które po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zostały zamienione lub do których po tym dniu zostały dodane nowe ekspozycje, § 31a załącznika nr 8 do rozporządzenia dom maklerski stosuje po dniu 31 grudnia 2014 r.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

UZASADNIENIE

Niniejszy projekt ma na celu przede wszystkim dokonanie w zakresie swojej regulacji wdrożenia niektórych przepisów zawartych w:

- dyrektywie 2009/27/WE Komisji z dnia 7 kwietnia 2009 r. zmieniającej niektóre załączniki do dyrektywy 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do przepisów technicznych dotyczących zarządzania ryzykiem, (Dz. Urz. L 94 z dnia 8 kwietnia 2009 r. str. 97),
- dyrektywie 2009/83/WE Komisji z dnia 27 lipca 2009 zmieniającej niektóre załączniki do dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do przepisów technicznych dotyczących zarządzania ryzykiem (Dz.Urz. UE L 196 z dnia 28 lipca 2009, str. 14,
- dyrektywie 2009/111/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 września 2009 r. zmieniającej dyrektywy 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2007/64/WE w odniesieniu do banków powiązanych z centralnymi instytucjami, niektórych pozycji funduszy własnych, dużych ekspozycji, uzgodnień w zakresie nadzoru oraz zarządzania w sytuacji kryzysowej (Dz. Urz. UE L 302 z 17.11.2009, str. 97).

Dyrektywy te zmieniają tzw. dyrektywę CRD, tj. dyrektywę 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (Dz.U.UE L 177 z dnia 30 czerwca 2006 r., str. 1, z późn. zm.) oraz tzw. dyrektywę CAD, tj. dyrektywę 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych (Dz.Urz.UE L 177 z dnia 30 czerwca 2006 r., str. 201, z późn. zm.). Przepisy dyrektyw CRD i CAD, które ustanawiają wymogi adekwatności kapitałowej mające zastosowanie do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, określają zasady dotyczące obliczania funduszy własnych oraz zasady ich nadzoru ostrożnościowego. W odniesieniu do banków podlegają wdrożeniu w ustawie 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.) oraz w uchwałach Komisji Nadzoru Finansowego (KNF) wydanych na podstawie tej ustawy, a w odniesieniu do domów maklerskich - w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz.U. z 2010 r. Nr 211, poz.1384) oraz w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie tej ustawy.

Przepisy ww. dyrektyw mają na celu zwiększenie stabilności i bezpieczeństwa rynku finansowego. Część przepisów dyrektywy 2009/111/WE została już uwzględniona w ustawie - Prawo bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 r. i ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi. Pozostałe przepisy dyrektywy 2009/111/WE, a także przepisy dyrektyw 2009/27/WE i dyrektywy 2009/83/WE, podlegają wdrożeniu w przepisach wykonawczych. W odniesieniu do domów maklerskich podlegają wdrożeniu w rozporządzeniach właściwego ds. instytucji finansowych wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2, 5 i 6.

W związku z dotychczasowym stosowaniem regulacji z zakresu wymogów kapitałowych niniejszy projekt rozporządzenia zawiera również przepisy, które doprecyzowują lub uelastyczniają obowiązujące regulacje implementujące zapisy dyrektyw CRD i CAD tak, aby w sposób bardziej prawidłowy i sprawny realizować cele wyrażone w ww. dyrektywach.

Dodanie pkt 19 w § 2 stanowi rozszerzenie katalogu terminologicznego i wynika ze zmian wprowadzonych na podstawie dyrektywy 2009/111/WE.

Zmiana ust. 6 w § 3 ma na celu usunięcie błędu polegającego na odwołaniu do nieistniejącego ust. 9, który powstał podczas prac legislacyjnych nad zmienianym rozporządzeniem.

Dodanie ust. 3 w § 4 jest spowodowane problemem, jaki powstał w związku z dotychczasowym stosowaniem przepisów zawartych w art. 98 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi oraz odpowiednich przepisów zawartych w zmienianym rozporządzeniu. Otóż brzmienie art. 98 pkt 10 (obowiązek zastosowania średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski obowiązującego w dniu poprzedzającym datę złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej) oraz fakt, iż kurs waluty euro jest ogłaszany przez NBP od 1999 r., a także zobowiązanie na podstawie przepisów ww. rozporządzenia do posiadania poziomu kapitałów nadzorowanych na poziomie nie niższym niż wymagana wysokość kapitału założycielskiego na prowadzenie działalności maklerskiej określonej w art. 98 ww. ustawy powoduje, że domy maklerskie prowadzące tę samą działalność mają różną wysokość kapitałów założycielskich i w konsekwencji wpływa to na nieuzasadnione zróżnicowanie wymagań odnośnie poziomu utrzymywanych kapitałów nadzorowanych. Ponadto około 40% podmiotów obecnie prowadzących działalność maklerską z siedzibą w Polsce, które złożyły wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenia działalności maklerskiej przed 1999 r., nie może określić kursu, jaki powinien być przyjęty dla wyrażenia kapitału założycielskiego. Nowa regulacja likwiduje zatem zróżnicowanie w wysokości kapitału założycielskiego, mogące powodować nieuzasadnione zróżnicowanie wysokości kapitałów nadzorowanych utrzymywanego przez domy maklerskie, a także tworzy podstawę prawną dla obliczania wysokości kapitału założycielskiego dla podmiotów, które złożyły wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej przed 1999 r.

Zmiana pkt 2 w § 14 w załączniku nr 2 do rozporządzenia stanowi implementację lit. B załącznika I pkt 8 dyrektywy 2006/49/WE, który został zmieniony przez art. 1 pkt 1 lit. a dyrektywy 2009/27/WE. Przepis ten zaostrza stosowanie ochrony kredytowej w odniesieniu do kredytowych instrumentów pochodnych uruchamianych pierwszym niewykonaniem zobowiązania i kredytowych instrumentów pochodnych uruchamianych n-tym niewykonaniem zobowiązania.

Dodanie ust. 1 w § 10 w załączniku nr 5 do rozporządzenia stanowi implementację lit. D załącznika II pkt 11 dyrektywy 2006/49/WE, który został zmieniony przez art. 1 pkt 2 dyrektywy 2009/27/WE. Zmiana dopuszcza alternatywne podejście do kredytowego instrumentu pochodnego objętego portfelem handlowym w przypadku obliczania ryzyka kredytowego kontrahenta.

Zmiana w pkt 1 w ust. 2 w § 35 w załączniku nr 6 do rozporządzenia umożliwi przypisanie wyłączonym podmiotom niższej wagi ryzyka, niż wskazana w § 35 ust. 1 załącznika nr 6 do rozporządzenia.

Zmiany w § 49, 51 i 52 oraz wykreślenie § 50 w załączniku nr 6 do rozporządzenia stanowią implementację pkt 29 i 31 załącznika VI dyrektywy 2006/48/WE, który został zmieniony przez art. 1 pkt 2 lit. a i b dyrektywy 2009/83/WE. Przepisy te stanowią o pozostałym, tzw. rezydualnym, terminie rozliczenia ekspozycji wobec instytucji, którą mogą być dom maklerski, zagraniczna firma inwestycyjna, bank krajowy, bank zagraniczny oraz instytucję kredytowa.

Zmiana w § 77 w załączniku nr 6 do rozporządzenia stanowi implementację pkt 73 załącznika VI dyrektywy 2006/48/WE, który został zmieniony przez art. 1 pkt 2 lit. d dyrektywy 2009/83/WE. Przepis ten wskazuje wagi ryzyka dla ekspozycji wobec instytucji i przedsiębiorstw.

Dodanie § 96a w załączniku nr 6 do rozporządzenia stanowi implementację pkt 90 załącznika VI dyrektywy 2006/48/WE, który został dodany przez art. 1 pkt 2 lit. e dyrektywy 2009/83/WE. Przepis ten stanowi o wartości ekspozycji w przypadku umowy leasingu.

Zmiana zdania wstępnego w § 200 w załączniku nr 6 do rozporządzenia nastąpiła w celu jego ujednolicenia z § 96a.

Zmiany w § 108 w załączniku nr 6 do rozporządzenia stanowią implementację art. 87 dyrektywy 2006/48/WE, który został zmieniony przez art. 1 pkt 16 lit. a dyrektywy 2009/111/WE. Przepisy te stanowią o podejściu do ekspozycji z tytułu uczestnictwa w instytucjach zbiorowego inwestowania.

Zmiana w § 109 w załączniku nr 6 do rozporządzenia stanowi implementację art. 87 dyrektywy 2006/48/WE, który został zmieniony przez art. 1 pkt 16 lit. b dyrektywy 2009/111/WE. Przepisy te stanowią o podejściu do ekspozycji z tytułu uczestnictwa w instytucjach zbiorowego inwestowania.

Zmiana w § 148 w załączniku nr 6 do rozporządzenia stanowi implementację części 1 załącznika VII dyrektywy 2006/48/WE, który został zmieniony przez art. 1 pkt 3 lit. a dyrektywy 2009/83/WE. Przepis ten określa minimalną łączną kwotę ekspozycji kapitałowych.

Zmiana ust. 1 § 151 w załączniku nr 6 do rozporządzenia stanowi implementację pkt 27 w części I załącznika VII dyrektywy 2006/48/WE, który został dodany przez art. 1 pkt 3 lit. b dyrektywy 2009/83/WE. Przepis ten stanowi o wartości ekspozycji w przypadku umowy leasingu.

Zmiana ust. 4 w § 181 w załączniku nr 6 do rozporządzenia stanowi implementację pkt 13 lit. c w części 2 załącznika VII dyrektywy 2006/48/WE, który został zmieniony przez art. 1 pkt 4 lit. a dyrektywy 2009/83/WE. Przepis ten określa termin zapadalności dla transakcji z przyrzeczeniem odkupu lub transakcji pożyczki papierów wartościowych lub towarów.

Zmiana zdania wstępnego w § 182 w załączniku nr 6 do rozporządzenia stanowi implementację pkt 14 części 2 załącznika VII dyrektywy 2006/48/WE, który został zmieniony przez art. 1 pkt 4 lit. b dyrektywy 2009/83/WE. Przepis ten zmienia zakres odwołania.

Zmiana zdania pierwszego w § 312 w załączniku nr 6 do rozporządzenia stanowi implementację pkt 96 w części 4 załącznika VII dyrektywy 2006/48/WE, który został zmieniony przez art. 1 pkt 5 dyrektywy 2009/83/WE. Przepis ten wskazuje podmioty do których nie stosuje się określonych wymogów z tytułu ryzyka kredytowego.

Zmiana pkt 2 w § 16 w załączniku nr 7 do rozporządzenia stanowi implementację pkt 9 w części 1 załącznika VIII dyrektywy 2006/48/WE, który został zmieniony przez art. 1 pkt 6 lit. a dyrektywy 2009/83/WE. Przepis ten stanowi kiedy tytuły uczestnictwa mogą stanowić uznane zabezpieczenie.

Zmiana lit. b w § 17 pkt 2 w załączniku nr 7 do rozporządzenia stanowi implementację pkt 11 w części 1 załącznika VIII dyrektywy 2006/48/WE, który został zmieniony przez art. 1 pkt 6 lit. b dyrektywy 2009/83/WE. Przepis ten stanowi kiedy instrumenty finansowe mogą stanowić dodatkowe uznane zabezpieczenie.

Zmiana w pkt 1 i 3 i dodanie pkt 8 i 9 w § 37 w załączniku nr 7 do rozporządzenia stanowi implementację pkt 13 w części 2 załącznika VIII dyrektywy 2006/48/WE, który został zmieniony przez art. 1 pkt 7 lit. a dyrektywy 2009/83/WE. Przepis ten stanowi kiedy ubezpieczenie osobowe może stanowić uznane zabezpieczenie.

Zmiana w zdaniu wstępnym § 39 ust. 1 w załączniku nr 7 do rozporządzenia stanowi implementację pkt 16 w części 2 załącznika VIII dyrektywy 2006/48/WE, który został zmieniony przez art. 1 pkt 7 lit. b dyrektywy 2009/83/WE. Przepis ten wskazuje na podmioty wobec których ekspozycje mogą być zabezpieczone gwarancją.

Zmiana § 60 w załączniku nr 7 do rozporządzenia stanowi implementację pkt 24 w części 3 załącznika VIII dyrektywy 2006/48/WE, który został zmieniony przez art. 1 pkt 8 lit. a dyrektywy 2009/83/WE. Przepis ten dopuszcza stosowanie w wyjątkowych wypadkach i gdy nie prowadzi to do arbitrażu regulacyjnego dopuszcza jednocześnie stosowanie metody uproszczonego ujmowania zabezpieczeń finansowych i metody kompleksowego ujmowania zabezpieczeń finansowych.

Zmiana zdania wstępnego w § 62 w załączniku nr 7 do rozporządzenia stanowi implementację pkt 26 części 3 załącznika VIII dyrektywy 2006/48/WE, który został zmieniony przez art. 1 pkt 8 lit. b dyrektywy 2009/83/WE. Przepis wskazuje wagę ryzyka części wartości ekspozycji, które są zabezpieczone wartością rynkową.

Dodanie zdania w ust. 2 § 82 w załączniku nr 7 do rozporządzenia stanowi implementację pkt 69 części 3 załącznika VIII dyrektywy 2006/48/WE, który został zmieniony przez art. 1 pkt 8 lit. d dyrektywy 2009/83/WE. Przepis ten wskazuje ogólne zasady obliczania wartości ekspozycji ważonych ryzykiem i kwot oczekiwanych strat.

Zmiana § 86 i dodanie § 86a w załączniku nr 7 do rozporządzenia stanowi implementację pkt 80 i 80a części 3 załącznika VIII dyrektywy 2006/48/WE, który został zmieniony przez art. 1 pkt 8 lit. f i g dyrektywy 2009/83/WE. Przepisy te stanowią o umowie ubezpieczenia osobowego jako źródle ochrony kredytowej rzeczywistej.

Zmiana § 93 w załączniku nr 7 do rozporządzenia stanowi implementację pkt 87 części 3 załącznika VIII dyrektywy 2006/48/WE, który został zmieniony przez art. 1 pkt 8 lit. h dyrektywy 2009/83/WE. Przepis ten stanowi o ochronie pełnej przy obliczaniu kwot ekspozycji ważonych ryzykiem i kwot oczekiwanych strat w metodzie standardowej.

Zmiana § 94 w załączniku nr 7 do rozporządzenia stanowi implementację pkt 88 części 3 załącznika VIII dyrektywy 2006/48/WE, który został zmieniony przez art. 1 pkt 8 lit. i dyrektywy 2009/83/WE. Przepis ten stanowi o ochronie częściowej - równości pod względem uprzywilejowania (subpartycypacja) przy obliczaniu kwot ekspozycji ważonych ryzykiem i kwot oczekiwanych strat w metodzie standardowej.

Zmiana ust. 1 i dodanie ust. 6 w § 96 w załączniku nr 7 do rozporządzenia stanowi implementację pkt 90-92 części 3 załącznika VIII dyrektywy 2006/48/WE, który został zmieniony przez art. 1 pkt 8 lit. j dyrektywy 2009/83/WE. Przepis ten stanowi o ochronie pełnej lub częściowej przy równości pod względem uprzywilejowania przy obliczaniu kwot ekspozycji ważonych ryzykiem i kwot oczekiwanych strat metodą wewnętrznych ratingów.

Zmiana § 26 w załączniku nr 8 do rozporządzenia stanowi implementację art. 97 ust. 2 dyrektywy 2006/48/WE, który został zmieniony przez art. 1 pkt 18 dyrektywy 2009/111/WE. Przepis ten określa, które oceny wiarygodności kredytowej (ratingi) mogą być wykorzystywane przez dom maklerski do ustalenia wagi ryzyka pozycji sekurytyzacyjnej.

Dodanie § 31a w załączniku nr 8 do rozporządzenia, a także wprowadzenie przepisu przejściowego stanowi implementację art. 122a dyrektywy 2006/48/WE, który został dodany przez art. 1 pkt 30 dyrektywy 2009/111/WE. Przepisy zamieszczone w tym paragrafie mają na celu ograniczenie ryzyka systemowego, które zaistniało wskutek nie zachowania należytej staranności i innych niekorzystnych zjawisk związanych z sekurytyzacją przeprowadzaną

przez instytucje finansowe, w tym firmy inwestycyjne, w krajach „starej” Unii Europejskiej. Należy przy tym podnieść, że sekurytyzacja w Polsce, w szczególności w odniesieniu do domów maklerskich, jest słabo rozwinięta, dlatego też przedmiotowe przepisy mogą spowodować co najwyżej ograniczenie rozwoju sekurytyzacji w Polsce.

Zmiana zdania wstępnego i pkt 1 i 2 w § 32 oraz dodanie § 32a w załączniku nr 8 do rozporządzenia stanowi implementację pkt 1 części 2 załącznika IX dyrektywy 2006/48/WE, który został dodany przez art. 1 pkt 9 lit. a) dyrektywy 2009/83/WE. Przepisy te określają wymogi minimalne dotyczące uznawania transferu ryzyka kredytowego w sekurytyzacji tradycyjnej.

Zmiana zdania wstępnego i pkt 1 i 2 w § 33 oraz dodanie § 33a w załączniku nr 8 do rozporządzenia stanowi implementację pkt 1 części 2 załącznika IX dyrektywy 2006/48/WE, który został dodany przez art. 1 pkt 9 lit. b) dyrektywy 2009/83/WE. Przepisy te określają wymogi minimalne dotyczące uznawania transferu ryzyka kredytowego w sekurytyzacji syntetycznej.

Zmiana zdania wstępnego w § 61 w załączniku nr 8 do rozporządzenia stanowi implementację pkt 13 części 4 załącznika IX dyrektywy 2006/48/WE, który został dodany przez art. 1 pkt 10 lit. a) dyrektywy 2009/83/WE. Przepis ten dopuszcza możliwość stosowania współczynnika konwersji kredytowej w wysokości 50% dla instrumentów wsparcia płynności nieposiadających oceny wiarygodności kredytowej w przypadku spełnienia określonych warunków.

Skreślenie § 63 w załączniku nr 8 do rozporządzenia stanowi implementację art. 1 pkt 10 lit. b) dyrektywy 2009/83/WE, który usuwa z dyrektywy 2006/48/WE pkt 2.4.2 i 14 w części 4 załącznika IX.

Skreślenie § 96 w załączniku nr 8 do rozporządzenia stanowi implementację art. 1 pkt 10 lit. c) dyrektywy 2009/83/WE, który usuwa z dyrektywy 2006/48/WE pkt 48 w części 4 załącznika IX.

Skreślenie § 104 w załączniku nr 8 do rozporządzenia stanowi implementację art. 1 pkt 10 lit. d) dyrektywy 2009/83/WE, który usuwa z dyrektywy 2006/48/WE pkt 3.5.1 i 56 w części 4 załącznika IX.

Dodanie ust. 2 w § 4 w załączniku nr 9 do rozporządzenia stanowi implementację pkt 3 w części 2 załącznika III dyrektywy 2006/48/WE, który został zmieniony przez art. 1 pkt 39 lit. b) dyrektywy 2009/111/WE. Przepis ten określa ochronę kredytową w przypadku nabycia przez dom maklerski kredytowego instrumentu pochodnego.

Zmiana § 27 w załączniku nr 9 do rozporządzenia stanowi implementację pkt 15 w części 5 załącznika III dyrektywy 2006/48/WE, który został zmieniony przez art. 1 pkt 39 lit. c) dyrektywy 2009/111/WE. Przepis ten stanowi o traktowaniu zamian (swapów) ryzyka kredytowego, które w powszechnym użyciu funkcjonują pod nazwą *credit default swap*.

Dodanie ust. 5 w § 38 załącznika nr 9 do rozporządzenia stanowi implementację pkt 5 w części 1 załącznika III dyrektywy 2006/48/WE, który został zmieniony przez art. 1 pkt 39 lit. a) dyrektywy 2009/111/WE. Przepis ten dopuszcza traktowanie wszystkich pakietów kompensowania, tzw. *netting set*, jako pojedynczy pakiet kompensowania.

Zmiany w § 1 załącznika nr 10 do rozporządzenia stanowią implementację art. 106 dyrektywy 2006/48/WE, który został zmieniony przez art. 1 pkt 19 lit. a) i b) dyrektywy 2009/111/WE. Przepis ten określa zasady ogólne zaangażowań.

Zmiany w § 2 załącznika nr 10 do rozporządzenia stanowią implementację art. 11 dyrektywy 2006/48/WE, który został zmieniony przez art. 1 pkt 22 dyrektywy 2009/111/WE. Przepisy zawarte w tym paragrafie mają na celu uniemożliwienie domom maklerskim przyjmowania na siebie ekspozycji, po uwzględnieniu wpływu technik ograniczania ryzyka wobec klienta lub grupy powiązanych klientów, której wartość przekracza 25% jego nadzorowanych kapitałów. Należy przy tym zaznaczyć że przepisy dyrektywy 2006/48/WE po uwzględnieniu zmian wynikających z dyrektywy 2009/111/WE stanowią, iż zaangażowania wobec instytucji, jak również wobec podmiotów powiązanych kapitałowo lub organizacyjnie składających się z podmiotów, które są instytucjami nie mogą przekraczać wyższej z następujących kwot: 25% funduszy własnych lub 150 mln euro pod warunkiem, że suma zaangażowań z uwzględnieniem technik ograniczania ryzyka kredytowego wobec wszystkich powiązanych podmiotów, które nie są instytucjami, nie przekracza 25% nadzorowanych kapitałów domów maklerskich. Jednocześnie warto zauważyć, że zgodnie z art. 111 ust.1 dyrektywy 2009/48/WE państwa członkowskie mogą ustalić limit niższy niż 150 mln euro, o czym zobowiązane są poinformować Komisję Europejską. Projektodawca nie skorzystał z tej możliwości z uwagi na postulat (nadzorcy i podmiotów nadzorowanych) jednakowych, równych obowiązków dla banków i domów maklerskich w zakresie adekwatności kapitałowej. Projektodawca w ust. 3 wprowadza określenie „limit określony przez bank” zamiast „rozsądny limit”. W ten sposób doprecyzowuje się krąg podmiotów, które są uprawnione do określenia tego limitu. Jednocześnie podobnie jak w przypadku banków projektodawca dla celów efektywnego sprawowania nadzoru nad domami maklerskimi w zakresie adekwatności kapitałowej, w tym ograniczenia uznaniowości przy określaniu limitu przez domy maklerskie, wprowadza dodatkowy wymóg w postaci konieczności ustalania corocznego limitu przez domy maklerskie i informowania o jego wysokości nadzorcy. Należy tu zaznaczyć, że nakładanie dodatkowych obowiązków w zakresie wymogów kapitałowych jest zgodne z dyrektywami 2006/48/WE i 2006/49/WE, bowiem ustanawiają one wymogi adekwatności kapitałowej, harmonizują najważniejsze przepisy dot. nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi, firmami inwestycyjnymi i umożliwiają przyjęcie przez państwa członkowskie przepisów dodatkowych, ponad te przewidziane w ww. dyrektywach (*vide*: motyw 47 dyrektywy 2006/48/WE, art. 1 ust. 2 dyrektywy 2006/49/WE). Propozycje te nie generują jednocześnie dodatkowych obciążeń organizacyjnych, administracyjnych czy też finansowych dla podmiotów nadzorowanych.

Zmiana zdania wstępnego w § 8 załącznika nr 10 do rozporządzenia ma na celu usunięcie oczywistego błędu poprzez zastąpienie wyrazu „koncentracji” wyrazem „zaangażowań”.

Zmiany w § 11 załącznika nr 10 do rozporządzenia stanowią implementację art. 113 dyrektywy 2006/48/WE, który został zmieniony przez art. 1 pkt 24 dyrektywy 2009/111/WE. Przepisy te wskazują ekspozycje, które nie stanowią zaangażowania domu maklerskiego.

Zmiany w § 12 załącznika nr 11 do rozporządzenia stanowią implementację pkt 1 w części 2 załącznika X dyrektywy 2006/48/WE, który został zmieniony przez art. 1 pkt 11 dyrektywy 2009/83/WE. Przepis ten wskazuje jak powinien być obliczany wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka operacyjnego według metody standardowej.

Zmiana pkt 2 w § 18 w załączniku nr 11 do rozporządzenia stanowi implementację pkt 14 w części 3 załącznika X dyrektywy 2006/48/WE, który został zmieniony przez art. 1 pkt 12

lit. a) dyrektywy 2009/83/WE. Przepis ten stanowi o wewnętrznych danych domu maklerskiego, które są wykorzystywane przy obliczaniu wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka operacyjnego według metody zaawansowanej.

Zmiana § 24 w załączniku nr 11 do rozporządzenia stanowi implementację pkt 29 w części 3 załącznika X dyrektywy 2006/48/WE, który został zmieniony przez art. 1 pkt 12 lit. a) dyrektywy 2009/83/WE i stanowi w których przypadkach zmniejszenie wymogu kapitałowego nie może przekroczyć 20%.

Zmiana w zdaniu pierwszym w § 1 ust. 5 w załączniku nr 11 do rozporządzenia jest konsekwencją wprowadzenia w art. 105 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi obowiązku uzyskania określonej zgody na wniosek domu maklerskiego.

Zmiany w § 2 w załączniku nr 12 do rozporządzenia wraz ze zmianami dokonanymi w art. 105 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi stanowi implementację art. 57 lit. ca) oraz art. 63a, a także art. 66 dyrektywy 2006/48/WE, które to przepisy zostały dodane przez art. 1 pkt 7, 10 i 12 dyrektywy 2009/111/WE. Przedmiotowe przepisy określiły m.in. kompetencje Komisji Nadzoru Finansowego w zakresie wstrzymania umorzenia lub wykupu instrumentów hybrydowych, wstrzymania lub anulowania wypłaty odsetek lub udziały w zysku z instrumentów hybrydowych zaliczanych do kapitałów nadzorowanych domów maklerskich, w celu zwiększenia ich stabilności finansowej. Zastosowane odwołania do instrumentów „inn[y]ch niż akcje lub udziały” wynika bezpośrednio z odwołania do art. 57 lit. ca) zawartego w art. 63a dyrektywy CRD. Stanowi on, że są to instrumenty inne niż instrumenty zasadnicze tworzące kapitał zasadniczy, a zatem inne niż akcje lub udziały w rozumieniu przepisów o rachunkowości.

Dodanie ust. 3a w § 4 w załączniku nr 12 do rozporządzenia stanowi implementację art. 66 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/48/WE, który został zmieniony przez art. 1 pkt 12 lit. a) dyrektywy 2009/111/WE i ma na celu ustanowienie limitu dla pozycji składających się na kapitały uzupełniające II kategorii.

Zmiany w § 3 ust. 6 pkt 1, § 19 ust. 2 pkt 2, § 20 ust. 3 pkt 3 i § 105 ust. 4 pkt 3 i § 130 pkt 3 w załączniku nr 6 do rozporządzenia oraz § 33 pkt 2 lit. e w załączniku nr 7 do rozporządzenia wynikają z dodania ust. 3 w § 4 i dotyczą kwot wyrażonych w euro.

Zmiany w § 20 ust. 7, § 35 ust. 2 pkt 1 i § 90 w załączniku nr 6 do rozporządzenia zostały wprowadzone w związku z dotychczasowym stosowaniem zmienianego rozporządzenia i mają na celu doprecyzowanie przepisów tak, aby w sposób bardziej prawidłowy i spójny realizować obowiązki określone w przepisach z zakresu wymogów kapitałowych.

Zdaniem projektodawcy przedmiotowe zmiany, poza przepisami dot. sekurytyzacji w zakresie wskazanym w dodawanym § 31a w załączniku nr 8 do rozporządzenia (na podstawie dyrektywy 2009/111/WE) nie wymagają okresów dostosowawczych, ani dla nadzorcy, ani dla podmiotów nadzorowanych. Zmieniane rozporządzenie reguluje sposoby wyznaczania wymogów kapitałowych, które znajdują odzwierciedlenie w cyklicznych informacjach przekazywanych przez domy maklerskie do Komisji Nadzoru Finansowego, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi. Należy także wskazać, że biura maklerskie, które są

częścią banków i prowadzą analogiczną działalność do domów maklerskich już realizują obowiązki, o których mowa w przedmiotowym projekcie.

Projekt, zgodnie z art. 1 ust. 2 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42; Dz. Urz. UE Polskie Wydanie Specjalne rozdz. 1, t. 1, str. 446), nie będzie przedmiotem konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym, gdyż jego celem jest implementacja przepisów ww. dyrektyw.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie podlega obowiązkowi notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia będzie udostępniony na stronach urzędowego informatora teleinformatycznego – Biuletynu Informacji Publicznej.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. Nr 157, poz. 1240 z późn. zm.) należy podnieść, że projektodawca nie przewiduje aby zmiany z zakresu obliczania wymogów kapitałowych przedstawione w niniejszym projekcie zwiększały koszty funkcjonowania Komisji Nadzoru Finansowego, w tym zmuszały Urząd Komisji Nadzoru Finansowego do zwiększenia zatrudnienia, i miał wpływ na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa (część 70). Należy zwrócić uwagę, że koszty działalności Komisji Nadzoru Finansowego i Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, w tym koszty związane nadzorem ostrożnościowym, pokrywane są z wpłat wnoszonych przez podmioty nadzorowane, które są dochodami budżetu państwa. Dotychczas w sprawozdaniach o wykonaniu dochodów i wydatków budżetu państwa w części 70 informacje nt. kosztów nadzoru ostrożnościowego nie były wykazywane.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałują przepisy projektowanej regulacji

Niniejszy projekt oddziałuje na domy maklerskie, które podlegają wymogom z zakresu adekwatności kapitałowej, a także na Urząd Komisji Nadzoru Finansowego.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Treść projektu będzie przedmiotem konsultacji międzyresortowych i społecznych z udziałem instytucji reprezentujących środowisko rynku finansowego.

Dyrektywa CRD II, tj. dyrektywa 2009/111/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 września 2009 r. zmieniającej dyrektywy 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2007/64/WE w odniesieniu do banków powiązanych z centralnymi instytucjami, niektórych pozycji funduszy własnych, dużych ekspozycji, uzgodnień w zakresie nadzoru oraz zarządzania w sytuacji kryzysowej (Dz. Urz. UE L 302 z 17.11.2009, str. 97) była również przedmiotem konsultacji społecznych na szczeblu unijnym.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie ustawy nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość. Przewiduje się, iż przedmiotowy projekt wpłynie pozytywnie na strukturę kapitałową domów maklerskich, w tym kapitałów nadzorowanych, tj. zwiększy bezpieczeństwo kapitałowe banków i domów maklerskich, w konsekwencji bezpieczeństwo transakcji realizowanych przez te podmioty. Należy podnieść, że co do zasady domy maklerskie działające na polskim rynku finansowym już przed wejściem w życie niniejszej regulacji posiadały struktury i przeznaczały odpowiednie środki finansowe w celu spełniania wymogów związanych z adekwatnością kapitałową.

Projektodawca, uwzględniając sytuację na rynku kapitałowym nie przewiduje, aby obowiązek nieprzekraczania przez domy maklerskie zaangażowań wobec banków krajowych, banków zagranicznych oraz instytucji kredytowych, jak również wobec podmiotów powiązanych kapitałowo lub organizacyjnie składających się z ww. podmiotów, tj. wyższej z następujących kwot: 25% funduszy własnych lub 150 mln euro miał istotny wpływ na działalność domów maklerskich i ich sytuację finansową. Z tych samych powodów projektodawca nie przewiduje również, aby zmiany odnoszące się do wymogów kapitałowych, a także zmiany w zakresie określania kapitałów nadzorowanych miały istotny wpływ na działalność domów maklerskich i ich sytuację finansową.

6. Wpływ projektu na sytuację i rozwój regionalny

Projekt nie wpływa na sytuację i rozwój regionalny.

7. Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Opracował:

Mateusz Iwański, tel.: 694 51 53, mateusz.iwanski@mofnet.gov.pl